

[Larsen-Ledet]

Vi finder det også rigtigt, at reglen om banker og sparekasser, § 27, bringes i anvendelse for forsikringsområdet og hos visse finansielle institutter. Det kan vi tilslutte os. Der er mange gode elementer netop i § 27, som vi tror der bliver brug for i den nye situation, som vi kommer til at befinde os i.

Vi er også med på, at der indføres ligestilling med hovedparten af OECD-landene med hensyn til kravet om egenkapital. I det hele taget er det vigtigt for Det Radikale Venstre, at også mere lokale eller regionale pengeinstitutter får lov til at være her, og vi er imod, hvis storbanker kan hindre, at der foretages en nødvendig kapitaludvidelse i disse pengeinstitutter. Hvad der så skal og kan gøres for at modvirke det, er vi parat til at drøfte.

Så er der sparekasserne, som vi opfatter som udtryk for en folkelig bevægelse, som har stærke rødder tilbage i tiden hos småsparere og mindre virksomheder osv. Denne form for pengeinstitutter skulle vi gerne kunne bevare. Derfor håber jeg, at de tiltag, der peges på i redegørelsen, vil være tilstrækkelige.

Jeg giver intet absolut tilsagn til ministeren på nuværende tidspunkt, men vi vil i hvert fald gerne drøfte det spørgsmål videre, der er blevet rejst her af hr. Erling Olsen, også med repræsentanter for sparekasserne. Det bliver der altså også tid til.

Vi har oplevet gang på gang, hvordan udviklingen kommer bag på særligt de kontrollerende instanser af vores pengeinstitutter. De viser sig ikke at være i stand til eller har ikke ressourcer til at følge med og forudsige, når det går galt. Sidst er det almindelige indskydere, som det er gået ud over, og som det jo hævdes det er lovgivningens grundprincipper at beskytte, fordi tilsynsmyndigheden ikke var i stand til at opfylde den præventive funktion, som det i betænkningen hævdes er en af tilsynets vigtigste opgaver.

Det vil kort sagt sige, at med den udvikling, den kompleksitet, som efterhånden kendetegner den finansielle sektor, viser det sig, at vi gang på gang bliver taget på sengen og ofte skal tage stilling til ubehagelige ting, som aldrig skulle have haft lov til at opstå. Derfor ligger der en stor udfordring i at få styrket de forskellige tilsyn i sektoren og ikke mindst i at gøre tilsynet mere effektivt og præventivt.

I den forbindelse vil jeg gerne trække nogle ting frem fra redegørelsen og betænkningen vedrørende det fremtidige tilsyn, som jeg finder vi må have afklaret. Det fremgår af betænkningen, at man finder det hensigtsmæssigt at ændre tilsynets funktion, således at det, og det vil jo i praksis sige det kommende Finanstilsyn, skal have mere overordnede opgaver. Tilsynsvirksomheden skal altså i højere grad stå for en observation af sektoren og dele af denne på basis af lovregler, vedtægter, forretningsgang og lignende.

Herefter foreslås det, at kontrollen med de enkelte institutter overgår til eksterne og intern revision eller andre kontrolinstanser tæt på virksomheden, som det udtrykkes. Dette følges konkret op i redegørelsen, hvor regeringen foreslår øgede beføjelser til den interne revision gennem at give revisor ret til indkaldelse og deltagelse i bestyrelsesmøder, ret til at få sin opfattelse opført på protokollerne, og ligeledes foreslår regeringen udbygning af den eksterne revision. Det sidste her er vi meget positive over for.

Duborg-udvalget begrundede den nye arbejdsdeling i tilsynsfunktionen med den stigende kompleksitet og de vanskeligheder, tilsynet som følge heraf har med at gennemføre effektiv kontrol. I samme åndedrag som man konkretiserer denne arbejdsdeling, foreslår regeringen en styrkelse af tilsynets rolle. Der skal gennemføres regler, som giver tilsynet mulighed for at foranstalte ekstraordinær revision i et pengeinstitut, og pengeinstitutternes indberetningspligt strammes. Altså kort og godt forslag, som ikke falder i tråd med, at tilsynet i højere grad skal have mere overordnede opgaver.

Lad mig derfor spørge industriministeren: Hvor står regeringen egentlig i spørgsmålet om, hvordan den fremtidige tilsynsvirksomhed skal indrettes? Er det regeringens hensigt, at tilsynet skal tilføres flere ressourcer, så man kan udfylde både den overordnede funktion og samtidig magte at følge effektivt med i de enkelte pengeinstitutters og forsikringsselskabers aktiviteter, eller hælder regeringen mere til den privatisering af tilsynsfunktionen, der ligger i betænkningens forslag til en arbejdsdeling?

Hvilken placering, hvilke funktioner mener regeringen det fremtidige finanstilsyn skal have? Der er her efter vores opfattelse tale om et vigtigt principielt spørgsmål, som jeg håber in-